

Nincs tárgya ennek az érzésnek,

csak álnéven említsd.

Állsz vakon a kirakatüvegben -

mert ott állsz,

e pár sor is csak látszat.

Az éjszín falak fénytelen tükrözik.

Makacsul „tartánál” valamerre ... És soha,

egy pillanatra sem hagyod abba.

Szaggatod, téped, a járdán hagyod, de nem

tudsz szabadulni ettől az arctól.

Hiába ütöd, nem roppan össze.

El-ké-pesz-tő. Nem bőr,

elméd gyermeke.

Nincs jövője: halhatatlan.